

פרשת לך-לך תשפ"ד
אהבת הארץ

לעי"נ יעקב בן אריה ז"ל
ז' מרחשון

בראשית פרק יב (א) וַיֹּאמֶר יְקֹזֵק אֶל אַבְרָם לֵאמֹר מֵאֲרָצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבְּיַת אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ: (ב) וְאָעֲשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרָכְךָ וְאֶגְדְּלָהּ שְׂמָךְ וְהָיָה בְרָכָה:

רש"י (א) לך לך - להנאתך ולטובתך, ושם אעשה לגוי גדול, וכאן אי אתה זוכה לבנים. ועוד שאודיע טבעך בעולם: (ב) ואעשה לגוי גדול - לפי שהדרך גורמת לשלשה דברים ממעטת פריה ורביה, וממעטת את הממון, וממעטת את השם, לכך הוזקק לשלש ברכות הללו שהבטיחו על הבנים, ועל הממון, ועל השם. (וזהו ואגדלה שמך, הרניני מוסיף אות על שמך, שעד עכשיו שמך אברם מכאן ואילך אברהם, ואברהם עולה רמ"ח כנגד איבריו של אדם): **ואברכך** - בממון: **והיה ברכה** - הברכות נתונות בידך, עד עכשיו היו בידי, ברכתי את אדם ואת נח ואותך, ומעכשיו אתה תברך את אשר תחפוץ. דבר אחר ואעשה לגוי גדול זהו שאומרים אלהי אברהם, ואברכך זהו שאומרים אלהי יצחק, ואגדלה שמך זהו שאומרים אלהי יעקב. יכול יהיו חותמין בכולן, תלמוד לומר והיה ברכה, בך חותמין ולא בהם: **מארצך** - והלא כבר יצא משם עם אביו ובא עד לחרן, אלא כך אמר לו התרחק עוד משם וצא מבית אביך: **אל הארץ אשר אראך** - לא גלה לו הארץ מיד, כדי לחבבה בעיניו, ולתת לו שכר על כל דבור ודבור. כיוצא בו (בראשית כב ב) את בניך את יחידך אשר אהבת את יצחק, כיוצא בו (כב ב) על אחד ההרים אשר אומר אליך, כיוצא בו (יונה ג ב) וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דובר אליך:

שפת אמת לפרשת לך-לך [שנה תרל"ב]

ברש"י ומד' למה לא גילה לו מיד כו' פשוט כי זה עצמו בחי' א"י. להבטל בכל החושים והרצונות רק לרצון השי"ת כמ"ש לך מארצך כו'. דהיינו כל התדבקות חיצוניות להשליך הכל עבור לראות רצונו ית' ואז נתגלה רצונו להאדם. והכלל כי זה צריך להיות תמיד רצון האדם רק לשמוע ולקבל מה שא"י שאין שיעור לידיעתו ית' כראוי להיות בטל יותר ויותר תמיד. וזה שמעי בת וראי כו' שתמיד צריך להיות בבחי' ראי' והסתכלות והאזנה לקבל מה שלמעלה מהשגתו על ידי ביטול שכלו וידיעתו עתה: ובמדרש ראה בירה דולקת כו' שמעתי מא"י מו"ר ז"ל דולקת כמו דלקת אחרי שראה שכל העולם נמשך אחר נקודה אחת כו' וכן איתא בזוה"ק והוא כנ"ל שכל דבר. קיומו. הביטול והדיבוק למה שלמעלה עד שהכל בא אל הנקודה האמיתית מהשי"ת שמחי' כל. ונקודה זו רצה אברהם אע"ה לראותה איך נותנת חיים לכל הנבראים שלא להיות נפרדים אף שהם בעוה"ז. וע"י הביטול לך לך כו' זכה לראותה. וכן גם עתה בש"ק שכל אדם משליך כל עניני החול ומקבל על עצמו עמ"ש שהוא בחי' שבת לשבות מכל מעשה קטן וגדול נתגלה באמת כמ"ש וראו כו' כי שם ה' נקרא כו': רמב"ן הקשה שנאמר לך לך בלי שנזכר מקודם חיבתו. ובזוה"ק נראה כי זה עצמו השבח ששמע זה המאמר לך לך שנאמר מהשי"ת לכל האנשים תמיד כמ"ש וי לאינון דשינתא בחוריהון ואע"ה שמע וקיבל. וממילא נקרא רק הדיבור אליו כי הלא לא נמצא מיוחד לשמוע. רק הוא אבל בודאי זה השבח בעצמו שהי' מוכן לקבל המאמר:

Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.
Visit www.WebYeshiva.org to sign up for Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.